

BISBAT D TERRASSA

1

LA CONVERSIÓ PASTORAL

Introducció

La primera part de la Instrucció se situa en l'actitud de fons que el papa Francesc demana a tots els batejats en el moment present: per tal de ser una Església en estat de missió, una Església en sortida, cal ser conscients de la necessitat que tenim tots de la conversió.

Aquesta conversió s'ha de viure a tres nivells. En primer lloc hi ha la conversió personal com a exigència de la fe i el seguiment del Senyor; en segon lloc la conversió pastoral com a camí eclesial per viure el mandat missioner del Senyor i, finalment la conversió de les estructures, a través de la revisió i adequació dels instruments eclesials per viure la missió de l'Església en el moment actual. En aquest document es tracta sobre cada una d'elles en els seus diversos apartats.

En aquest primer tema es proposa fer una reflexió més general sobre el sentit de la conversió pastoral en clau missionera.

Textos de la Instrucció

2. Les situacions descrites en aquesta Instrucció esdevenen una bona ocasió per a la conversió pastoral en sentit missioner. Es tracta, certament, d'una invitació a les comunitats parroquials a sortir de si mateixes, oferint instruments per a una reforma, fins i tot estructural, orientada a un estil de comunió i de col·laboració, de trobada i de proximitat, de misericòrdia i de sol·licitud per l'anunci de l'Evangelí.
3. La conversió pastoral és un dels temes fonamentals en la "nova etapa evangelitzadora" que avui l'Església està cridada a promoure, perquè les comunitats cristianes siguin centres que impulsin cada vegada més la trobada amb Crist.

Per això, el Sant Pare indica: *«Si alguna cosa ha d'inquietar santament i ha de preocupar la nostra consciència, és que tants germans nostres visquin sense la força, la llum i el consol de l'amistat amb Jesucrist, sense una comunitat de fe de referència, sense un horitzó de sentit i de vida. Més que la por a equivocar-nos, espero que ens mogui la por a tancar-nos en les estructures que ens donen una falsa contenció, en les normes que ens fan jutges implacables, en els costums on ens sentim tranquils, mentre fora hi ha una multitud famolenta i Jesús ens repeix sense cansar-se: "Doneu-los vosaltres de menjar!" (Mc 6,37)» (EG 287).*

5. L'Església anuncia que el Verb «s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1, 14). Aquesta Paraula de Déu, que vol viure entre els homes, en la seva insondable riquesa ha estat acollida en el món sencer per diversos pobles, promovent les seves més nobles aspiracions, entre d'altres el desig de Déu, la dignitat de la vida de cada persona, la igualtat entre els éssers humans i el respecte per les diferències formant part de l'única família humana, el diàleg com a instrument de participació, l'anhel de la pau, l'acollida com a expressió de fraternitat i solidaritat, la tutela responsable de la creació.

És impensable, per tant, que aquesta novetat, que encara no ha arribat a tots els pobles de la terra, s'esvaeixi o, pitjor encara, es dissolgui. Perquè el camí de la Paraula continuï cal que, en les comunitats cristianes, s'adopti una decidida opció missionera, *«capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial es converteixi en un via adequada per a l'evangelització de el món actual més que per a la autopreservació»*[(EG 27).

Altres textos per reflexionar

Exhortació postsinodal *Evangelii Gaudium* del papa Francesc (2013)

27. Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació. La reforma d'estructures que exigeix la conversió pastoral només pot entendre's en aquest sentit: procurar que totes elles esdevinguin més missioneres, que la pastoral ordinària en totes les seves instàncies sigui més expansiva i oberta, que col·loqui els agents pastorals en constant actitud de sortida i afavoreixi així la resposta positiva de tots aquells que Jesús convoca a la seva amistat. Com deia Joan Pau II als Bisbes d'Oceania, «tota renovació en el si de l'Església ha de tendir a la missió per objectiu per tal de no caure presa d'una mena d'introversió eclesial» (Ecclesia in Oceania, 19).

Per al diàleg posterior

1. Llegim a la Instrucció: *Aquesta Paraula de Déu, que vol viure entre els homes, en la seva insondable riquesa ha estat acollida en el món sencer per diversos pobles, promovent les seves més nobles aspiracions, entre d'altres el desig de Déu, la dignitat de la vida de cada persona, la igualtat entre els ésser humans... (núm. 5).* Avui, a la nostra societat i en el nostre poble, quines nobles aspiracions identifiquem i a les quals Jesucrist, a través l'Evangelí, dona resposta?
2. Com entenem aquesta conversió pastoral que convida a *sortir de si mateixes, oferint instruments per a una reforma, fins i tot estructural, orientada a un estil de comunió i de col·laboració, de trobada i de proximitat, de misericòrdia i de sol·licitud per l'anunci de l'Evangelí (núm. 2)?*
1. Quins elements ens cal treballar perquè *les comunitats cristianes siguin centres que impulsin cada vegada més la trobada amb Crist (núm. 3)?*

Per a pregar junts:

Senyor, feu de mi un instrument de pau.

Que on hi hagi odi, hi posi l'amor.

On hi hagi ofensa, hi posi el perdó.

On hi hagi discòrdia, hi posi la unió.

On hi hagi error, hi posi la veritat.

On hi hagi dubte, hi posi la fe.

On hi hagi desesperació, hi posi l'esperança.

On hi hagi tenebres, hi posi la llum.

On hi hagi tristesa, hi posi l'alegria.

Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar que ser consolat,
comprendre que ser comprès,
estimar que ser estimat.

Perquè és donant que es rep,

oblidant que es troba,

perdonant que s'és perdonat,

i morint que es ressuscita a la vida eterna.

Pregària de Sant Francesc d'Assís